

# NAUM

## Introducere

*„Tablourile zugravite de Naum sunt de o neasenwita fmanus ete si vivacitate, cartea meritndu-si locul printre cele mai alese texte de literaturd din Vechiul Testament.”*

—C. H. H. Wright

### I. Locul unic in Canon

Mica profetie a lui Naum, deși este scrisă de un evreu, împotriva capitalei unei puteri dintre Neamuri (Ninive), nu este un tratat de factura nationalists, ci o denunțare a militarismului și tiraniei nespuse de man, în special în modul în care îi afectează pe copiii lui Dumnezeu. Deși Dumnezeu Se folosește de pagani pentru a pedepsi apostazia și păcatul poporului Saur, și instrumental prin care se face pedepsirea devine pasibil de pedeapsă.

După cum s-a exprimat R. K. Harrison:

„În această mică profetie plină de preziceri de pierzare, autoul a demonstrat, într-un limbaj viguros și memorabil, că Dumnezeul națiunii pe care asirienii L-au disprefuit a fost de fapt cel care controlează și dirijează destinele întregii omeniri. Plină și cele mai puternice puteri mondiale trebuie să se supună smerite și ruginite în fața justiției Sale.”<sup>1</sup>

### II. Paternitatea

Naum provenea din Elcos, a cărei locație nu se cunoaște cu precizie, dar de multe ori este identificată cu Capernaum (în ebraică: *Kaphar Nahum*, orașul lui Naum), în apropiere de Marea Galileii. Numele profetului înseamnă „Consolator.”

### in. Data

Deși nu ni se oferă nici o dată, este posibil să delimităm perioada în care a fost redactat profetia în interval de circa jumătate

de veac. Profetia a fost neapărat scrisă după cucerirea cetății No-Amon (Teba) în anul 663 î.Hr., deoarece Naum menționează acest eveniment (3:8). Apoi trebuie neapărat să fi fost scrisă înainte de anul 612 î.Hr., când a fost distrusă cetatea Ninive. Asta înseamnă că lucrarea a fost compusă în timpul îndelungatei domnii a regelui Manase (696-642), probabil între 663 și 654 î.Hr.

### IV. Fondul și tema

Naum Elcoșitul a avut un mesaj de consolare pentru Iuda, întrucât el a prezis pierzarea asirienilor și restaurarea poporului lui Dumnezeu. Profetia sa suplineste cartea Iona. La Iona asistăm la pocăința ninivilor, pe când în Naum aceștia au revenit la apucăturile lor de odinioară, atrăgându-și mânia lui Dumnezeu. Domnul nostru îi compară favorabil pe niniveni, în starea lor de pocăință, cu fari-seii nepocăiți (Mat. 12:41).

Această cartică este o muștrare aspră la adresa militarismului. Asirienii au fost, după cum se știe, necrutători cu inamicii lor. Inscriptiile lor despre victoriile militare abundă în descrieri triumfaliste despre acoperirea corturilor lor și a peretilor cu pieile dușmanilor lor înfrânți. Indiferent dacă acest sadism era practicat sau nu pe scară largă, el releva mentalitatea lor.

Totodată ei îl disprețuiau pe Dumnezeul Israelului, pe Dumnezeul care detine



controlul asupra tuturor  
lucrurilor - inclu-siv asupra  
caderii-lui Ninive.

Naum prezice distrugerea lui  
Ninive, capitala Asiriei-si eel  
mai mare oras din

lume la acea data, tn sens literal,  
profetia s-a implinit. dar Tn alt  
sens ne Tndreapta privirile spre  
asirianul din viitor care va  
ameninta poporul lui Dumnezeu.

## SCHITA

I. CARACTERUL LUI DUMNEZEU, JUDECATORUL (1:1-8)

n. CERTITUDINEA PIERZARn LUI NINIVE (1:9-15)

III. DESCRIEREA ASEDIIULUI CETATII NINTVE (2:1-12)

III. HOTARAREA LUI DUMNEZEU DE A DISTRUGE CETATEA  
(2:12-3:19)

## Comentariu

## I. CARACTERUL LUI DUMNEZEU, JUDECATORUL (1:1-8)

**1:1-5** Este descris caracterul lui Dumnezeu, El fiind prezentat drept gelos, razbunator si manios, pe de o parte, si totusi **incet la manie** si **maret in puterea**

Sa, pe de altă parte. El detine controlul asupra universului și asupra tuturor locuitorilor sai. Gelozia Lui este gelozia neprihanita a unui sot pentru sotia iubita, iar nu invidia cuiva pentru fericirea altora. Israel este „sotia” lui Iehova (NKJV: Domnului; vezi Osea).

**1:6-8** Cand pedepsește El, nimeni nu I se poate impotrivi. Totusi El este bun fata de cei ce se încred in El. Judecata Lui va face ravagii ca un potop peste toata Asiria, distrugandu-i capitala, Ninive.

### n. CERTITUDINEA PIERZARII CETATII NINIVE

**(1:9-15) 1:9-11** Aceste cuvinte le sunt adresate asirienilor. Dumnezeu era pe punctul de a-i nimici. Cel ce a urzit rele impotriva Domnului va cadea. Asta se refera probabil la Senacherib sau la nerusinatul de Rabsache.

**1:12,13** Desi asirienii sunt acum în siguranță (în momentul scrierii profetiei, n.tr.), ei vor fi nimiciți. Deși Israel a fost asuprit, acest lucru nu va mai continua,

caci Dumnezeu va scutura jugul asirienilor de pe grumazul poporului Sau.

**1:14** În continuare Domnul se adreseaza direct regelui Asiriei. Numele sau va fi dat uitarii, templul sau idolesc va fi devastat iar Domnul li va sapa morman-tul, din pricina rautatii de care a dat dovada.

**1:15** Versetul acestail prezinta pe solul care aduce vesti bune despre distrugerea Asiriei și pacea ce a urmat în Iuda. Pavel citeaza cuvinte similare la Romani 10:15, dar acolo sunt folosite în contextul *evangeliei* (Isa. 52:7).

## in. DESCRIEREA ASEDIULUI CETATII NINIVE (2:1-12)

**2:1** Primele zece versete se ocupa de asediul cetatii Ninive de catre babilonieni. „**Cel care împotriva**” se refera probabil la Domnul și la babilonieni. Locuitorilor înfricati ai cetatii li se spune, batjocoritor, sa se pregateasca de batalie, dandu-li-se patru porunci: „**Paziti cetatea!**” „**Ur-mariti drumul!**” „**Întariti flancurile!**” și „**Fortificati-va puterea cu toate eforturile.**”

**2:2** Domnul Iși va restaura poporul. Se va reface o parte a stralucirii Israelului, dar nu se va întampla prea curând. Regatul de sud nu fusese deportat, ci în aceasfa pe-rioadă platea tribut.



Un alt sens total diferit al acestui text se poate desprinde dintr-o traducere alternativă. În comentariul său de aproape 400 de pagini asupra scurtei profetii a lui Naum, Walter A. Maier traduce verbul „a restau-ra” printr-un termen cu sens opus, „a reteza” și reda „strălucirea” prin traducerea cea mai frecventă, respectiv „mandrie.” Iată ce scrie el:

Afirmarea „Iahve a tăiat mandria lui Iacob” descrie pedepsirea care a avut loc în trecutul istoric, pe care Iahve i-a aplicat-o lui Iuda, patria profetului, din pricina faptului că Iahve a respins cu înfuriere pe Cel Atotputernic. Naum se gândește probabil la ravagiile provocate de Senacherib, care s-a laudat că a tăcut ravagii în Iuda.<sup>2</sup>

Referirea la Israel ca o viață ruinată și goală se potrivește cu mai multe imagini din VT (Ps. 80:12ff; Is. 5:5, 6; Ier. 12:10; Os. 10:1).

**2:3-6** Soldații babilonieni sunt înfatisați în versetele 3 și 4, îmbracați în culorile lor preferate: babilonienii în roșu iar aliații lor, mezii, în tunici stacojii (culoarea fortelor militare asiriene era albastrul). Ofițerii din versetul 5 care se poticnesc au fost considerați a fi aparatorii asirieni, dar contextul arată că ar fi mai degrabă vorba de invadatorii babilonieni. Șuvoaiele inunda cetatea, subrezindu-i temeliiile și făcând să se prăbușească palatul.

**2:7-10** Regina este dusă în captivitate. Oamenii fug din cetate, nesocotind ordinul de a se opri. Bogațiile și comorile cetății Ninive sunt prdate - prada de argint și prada de aur. Cetatea este acum pustiită. Groaza se poate citi pe toate fețele.

**2:11, 12** Versetele acestea „/or fi apreciate mai la justa lor valoare când ne vom aminti că, așa cum Marea Britanie a adoptat leul ca emblemă, iar Statele Unite vulturul, asirienii erau de-a dreptul obsedați de lei. Capete de oameni pe trupuri de leu (sau vice-versa) apar frecvent în arta asiriană, în sculpturile acestei culturi. Fără îndoială ei se credeau lei și încercau să se poarte în consecință

Comparând Ninive cu vizuina

unui leu, Naum înfige fără crutare cutitul ironiei,

ranind adanc aroganta  
niniveana, prin folosirea unor  
cuvinte ca **lei, leu tanar,**  
**leoaica, pui de leu** - de sapte  
ori in doua versete!

noi caramizi din lut, acolo unde  
se cerea - ea va cadea. Desi

#### **IV. HOTARAREA LUI DUMNEZEU DE A DISTRUGE CETATEA (2:13—3:19)**

**2:13** Domnul ostirilor a decretat totala nimicire a lui Ninive. Intrucat Domnul S-a fScut pe El insus.i dusman al sau, cetatea nu are nici o sansa. Carele ei vor fi arse iar leii sai tineri (i^zboinicii) vor fi taiati cu sabia. Sunetul ostirilor sale nu se va mai auzi si ea nu va mai face victime.

**3:1-3** CapitoSul 3 continua imaginea cSderii cetatii Ninive si arata care au fost motivele ce au stat la baza: este o cetate setoasa de sange ?i plinS de minciuni si jaf, care a smuls prada de la atatia. Acum calaretii babilonieni o ataca cu sabia stralu-citoare iar strazile sunt pline de cadavre fara numar.

**3:4-7** Natiunea este judecata pentru **curville si vrajitoriHe ei**, pentru ca i-a corupt pe altii cu idolatria si comertul ei. Iehova va da in vileag pacatosenia ei ?i o va acoperi de ocarS, o pedeapsa cat se poate de nimerita pentru o **curva seduca-toare**.

**3:8-10** Ea nu va scSpa dupa cum n-a scapat nici **No Amon** (Teba)<sup>3</sup>, marea cetate care simboiiza puterea Etiopiei si Egiptului.

Ca aliati sau ajutoare, Teba s-a bizuit .si pe Put si Lubim - care sunt considerate in general a fi Libia,<sup>4</sup> desi nu putem afirma cu certitudine c5 asa stau lucrurile. E posibil ca Put s& fi fost situata mult mai spre sud, in Somalia actuala.<sup>5</sup>

**3:11-13** Si Ninive va fi ametita de bau-tura m^niei lui Dumnezeu. Ca niste smo-chine ce se coc, ea a fost numai buna de judecata. Intariturile ei vor cadea cand portile tarii sale vor fi deschise larg pentru ca sa intre pe ele dusmanii ei.

**3:14-17** In pofida celor mai minutioase pregatiri din partea lui Ninive, pentru asediul ce se punea la cale - facand rost de cantitati suplimentare de apa si consolidan-du-si meterezele cu





negustorii, comandantii si generalii erau ca stelele de pe cer de numerosi, ei vor parasi cetatea ca niște roiuri de lacuste, ce fug la rasaritul soarelui.

**3:18,** 19 Pastorii (liderii) Asiriei dorm acum somnul mortii. Natiunea a suferit o lovitura de moarte. Vestea caderii ei va provoca multa bucurie, deoarece multi au suferit de pe urma ei. Ninive a cazut in anul 612 î.Cr.

Atat de minutios s-a împlinit profetia lui Naum, incat, ulterior, annate cum ar fi acelea ale lui Xenofon si Alexandru cel Mare, habar nu au avut ca marsaluiau în apropiere sau chiar peste ruinele marii cetati Ninive.

Abia în secolul al nouasprezecelea s-a stabilit cu precizie unde se află locul pe care se matya odinioara Ninive.<sup>6</sup>

#### NOTE FINALE

i (Intro) R. K. Harrison, *Introduction to the Old Testament*, p. 930.

2(2:2) Walter A. Maier, *The Book of Nahum, A Commentary*, p. 228.

3(3:8-10) Targum și Vulgata redau aici textul: „Alexandria cea cu mare popu-

late.”

4(3:8-10) Termenul modern „Libia” derivă probabil din „Lubim.”

5(3:8-10) „Put” ar putea fi „Put” în egipteană, o țară situată pe coasta Marii Roșii probabil în Somalia de azi. Vezi Maier, *Nahum*, p. 321, 322.

6(3:18, 19) Paul Emile Botta, Austen Henry Layard și George Smith au fost pionieri în domeniul arheologiei în ce privește descoperirea renumitelor mine ale cetății Ninive (începând din anii 1840 până în anii 1870).

#### BIBLIOGRAFIE

Feinberg, Charles Lee. *The Minor Prophets*. Chicago: Moody Press, 1976.

Keil, C. E. "Nahum." In *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 25. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.

Maier, Walter A. *The Book of Nahum. A Commentary*. Reprint. Minneapolis: James Family, 1977.

Tatford, Frederick A. *The Minor Prophets*. Vol. 1. Reprint (3 vols.) . Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, 1982.